

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
Виходить щодня
крім днів по
недільях і святах.

БУКОВИНА

Редакция і адміністрація в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.
Передплата
10 гр.

3 учительської практики.

В обходженю з селянами і в самій школі учителі набирають багато досвіду. Особливо старші знаменито знають так школярів як і їх батьків-селян. Варто, щоб они тим досвідом ділили ся з молодшими товаришами і з тими людьми, що працюють для народу а его не знають.

Звичайна річ, яблуко від яблінки далеко не впаде; яке дерево, такий клин який батько, такий син. Коли учитель хоче справді мати добру школу, то повинен виробити собі вплив і на родини селянські, щоби ті дома не відовчили дитий того, що учитель в школі навчив. Дітвора, яку дістають наші учителі до школи, не найліпша. Селяни не дбають про виховане своїх дитий — і учитель має гірку годину з ними. А тому зарадити інакше не можна, як лише впливом на селянські родини. Наші старі селяни не менше потребують виховання, як їх діти; так хто з учителів потрафить старих повести на добру дорогу, то тим самим і дитий дістане до школи з ліпшими завдатками характеру.

Остатніми часами виринула на Буковині гадка, порушена — о скільки памятаємо — котримсь товариством учительським, щоби в школах закладати кляси для поправки злих дитий. Діти не приходять на світ ані злі ані добрі; а виховане в родині робить їх такими або сякими. Так коли говорить ся о злих дітях в школі, то тим самим порушує ся і справу їх вихо-

вання дома. Коли трудно батькови виховати добре трое-четверо дитий, то очевидно ще трудніше учителеви виховати 30, 40, або й 80 до 100 дитий, трудно відовчити їх злих наровів, котрих не відовчили родичі. Замість же поправити лихо в самім жерелі т. е. в родині, дехто придумує карні кляси для злих дитий. В тій справі дістали ми таке письмо від одного учителя:

„Люди не сплять а думають; от і придумав хтось кляси для поправки школярів. З часом найшов ся ще оден, що таку думку похвалив. Два то вже називає ся число. Дятого то не пошкодить поговорити о тих клясах для поправки. В *Буковині* було вже о тих клясах сказане розумне слово, але я позволю собі ще дещо додати.

Педагогіка учить, що для поправки дитий треба уживати зразу лагідніших способів, але коли єї не допоможуть, то потім аж острійших. Згадані кляси були би дуже острым способом, дятого і морально небезпечним. Неодного ученика при терпеливості учителя можна би лагіднішим способом поправити, але як би була вже така кляса для поправки під боком, то зараз его дали би туди, нехай не видить розумніших і порядніших дитий! Поясню декотрими примірами:

Учитель повинен в школі у всім заховувати строгий порядок, а коли се ему не все удасть ся, то нехай не шукає причини того в злих учениках. Часто буває, що кляса переповнена, і годі на кожного ученика належито уважати, тож не дивно,

коли нераз кількох учеників зле учить ся або зле заховує ся. Кляса для поправки зовсім не поправила би сего лиха. Лучають ся в наших часах і такі випадки, що ученика намовлять до непослуху і до впертости. І в таким разі можна собі порадити, треба лиш уміти розпізнати, що ученик намовлений; а коли собі учитель твердо постановив під жадним услівем ніколи не положити на ученика руки, то певно виграє.

А маєте зіпсованого або до науки лінивого ученика, то не кажіть ему: Ти наскрізь злий, ти вже пропав. Ліпше промовте лагідно до него: „Я не знав, що ти і добрі сторони маєш, коби ще та одна дала направити ся.“ Обясніть ему річ (наукову), котрої він не розуміє, докладно, дайте і ему нагоду, щоби і він міг перед другими показати ся, що він также щось знає. Будьте для него прихильними, а побачите, що набере иньшого духа. Не гадайте, що стратили час коло одного ледачого, а занехали велике число добрих учеників, бо обовязок ваш більший супротив занедбаних, як супротив добрих дитий. Крім того найдете ще багато иньших способів, коли ви справдішні педагоги а не лиш „зарібники хліба.“

Не квапте ся учеників багато научити, нехай буде менше, але докладно, та дбайте і о їх виховане. Робіть все, що наука виховання позволяє, лиш не відділюйте баранів від овець, бо то має наступити, як говорять, аж на кінці світа, а не тепер.“

*

Останні години з життя Юди Іскаріота.

З мови французької — Е. Gebhart'a

вольний переклад

Перебенді-Кониського.

I.

Юда зрадницьким чином поцілував Христа в саду Гефсиманьському.

Поцілунок той був поцілунком на смерть.

Христа взяли під варту і повели, а Юда довго стояв на тім місці, де він дав своєму учителеві смертельний поцілунок, і поглядом провадив ватагу вартових, що повела Христа до Єрусалиму.

Шпарко, мовчки рушала ватага та, зазброєна списами та големи мечами. Повагом в керувавому освіті факелів і ліхтарів дала і зникла ота сумна процесія, нарешті зникла, ненавчаче ватага розбишаків нічних. Тоді Юда спокійно обгорнув ся своїм плащем, повернув ся лицем до Єрусалиму і став ждати.

Бже звернуло з опівночи. Блідий повновидий місяць царськино плив по небу, ледві-ледві рушаючи і своїм ясно-голубоватим сявом освічував неродючі поля та міські форти, башти і начі будівлі Єрусалиму.

Чутно було смутний, невизначний, але страшний гомін: він здіймав ся в гору, рушаючи на майдан, де стояв храм Соломонів. В пустелі, за містом, десь пугач пугав. Здоровенний кажан пролетів повз Юду і своїм крилом холодним

торкнув його по щоці. Юда загорнув голову полою плаща і ждав. Потім, рангом зрадничі, він повернув ся до садової брами, вийшов з свого затінку і шпарко метнув ся на зустріч чоловікови, який, здавало ся, шукав когось в темряві Гефсимані. То був старий жид з довгою білою бородою, трохи пригорблений: він обпираючись на ціпок і переступаючи не твердо, наближав ся до Юди. — Се був скарбничий первосвященників.

Він синив ся і коли Юда підійшов до його, кинув ему ремінний гаманець. Зараз-же повернув ся і рушив назад, ідучи геть швидко, ніж підходив до Юди.

— Собаці полудивому — і тому ласкавіш видають кістку, — промурмотів Юда і знявши з землі гаманець, струснув його з легенька і усьміхнув ся. Гаманець подав з себе брязкіт, приемний задля вуха; він був великий, — знати, що не порожний... Юда бігцем покинув сад, вийшовши на простір, став проти місяця, розшморгнув гаманець і зазирнув до його в середину. Лиск срібла під першу хвилину осліпив був йому очи. Юда поморгав трошки віями і не джачи часу, взяв ся раховати гроші: висипавши гроші на поду, він кожну монету клав на долоню правші, і злегенька трусив її, вгадуючи вагу її; потім синив ся біла однієї монети, на якій трохи притер ся вже образ цесаря. Довго і неспокойно роздивляв ся він ту монету і потім мовив собі на думці:

— Се Август, небіжчик цесар: я більш даю ваги инчим монетам. Он — Тиверієві дак

зовсім новенькі... Рабинт спразили свою обцянку... Добре!...

З сим словом він сховав гаманець за пояс і рушив до Єрусалиму. На душі у себе він почував легко; він уважав себе щасливим. А щоби більше ще заспокоїти себе, він в душі своїй зворушив споминки про спокусилі усовіщуння його Каяфою в той вечір, коли вони еднали ся так ганебно... Адже-ж він — Юда — видав того пророка, що віщовав погибель закону, що Мойсея зневажав; він видав фальшвого царя ізраїльського, видав того лже-Мессію, що виганяв крамарів з Соломонового храму, що перед людьми заможними зачиняв двері в царство небесне: значить, він тихенький собі Іскаріот добре прислужив ся, він так славно помстив ся за Бога, за Давида, за Рим. І от того саме дня, коли сонце освітити Христаві страждання, тоді — суцый народ Божий: левіти, садукей, книжники фарисей та Пилат, отой піндючний намістник цесаря, в особі його — Іскаріота — виплатимуть справника великого діла!

— Імення мое, — гадав собі Юда — жити ме до віку вічного, отак як живуть імення Якова, Данила, Ілі...

II.

От вже прийшов Юда до міста: хмуре воно, німа тиша. Юда гадав, що тієї саме години Христос стоїть на опиті перед Каяфою, і пійшов до двірця первосвященника. З далеки йому видко було світло в вікнах двірця; він бачив, що по террасах двірця сновигають назад і на-

Не залишіть прочитати!

М. ФЛЯЙШЕР

робітня одягів для мужчин
Чернівці, ул. паньска ч. 16.

Виготовляє убрання мужескі після найновішого крою за ціну як найдешевшу.

Замовлення з провінції виконує як найдокладніше.

Сплата може після умови відбуватися ратами.

Цілий одяг для мужчин від 15 зр. в гору.

Заснована в р. 1885-ім.

Літні плащі (берцігори) від 14 зр. в гору.

Котвиця

Liniment. Capsici comp.

з аптики Ріхтера в Празі,
загально признаний знаменитий усмирюючий лік на втиранє: по ціні 40 кр., 70 кр. і 1 зр.; можна купити у всіх аптиках. Просимо жадати сей загально улюблений лік просто під назвою Ріхтера Liniment з котвицею і приймати з осторожністю лише флашки зі знамом охоронним „Котвиця“ бо лише ті правдиві.
Аптика Ріхтера під золотим львом у Празі.

Для панів учителів!
INSPECTIONSBERICHT,
Jahresausweis
і Шкільні повідомлення
(Schulnachrichten)
є на складі
в друкарні „Рускої Ради.“
Просимо о замовлення.

Пам'ятайте на Народний Дім
в Чернівцях!

В КОЖДІЙ РУСКІЙ ХАТІ і ШКОЛІ

повинна находити ся

Народописна карта

українсько-руського народу,

владжена д-ром Гр. Величком, видана товариством „Просвіта“, а виконана в літографічній закладі Андрія Андрейчина у Львові.

Книгарска ціна карти, наклеєної вже на полотні, виносить 3 зр. 50 кр., а для членів „Просвіти“ і передплатників „Зорі“ 2 зр. 50 кр., з рекомендованою пересилкою 3 зр.

Купити можна в „Просвіті“ у Львові, ринок ч. 10.

Наклад невеликий; купуйте чимскорше!

Руским церквам і братствам церковним поручаю:

Сьвітло церковне в великім виборі від 1/4 фунта до 2 фунт. першої і другої якості, сьвітло столове і до павуків, віск чистий пчільний на сьвітло, сьвітло з білого воску різної величини і грубости. Кадила: мішане, королівске, ладан і смирна.

НА СЬВЯТА!

Мука, славні дріжджі віденські Мавтнера, овочі полудневі і коріня в найлучшим роді і як найдешевші.

Природні вина від 40 кр. до 5 зр. за фляшку, на міру природне столове по 48 кр. і 60 кр. за літру.

Поручаю мою ново-заложену руску торговлю ласкавій памяти і оціці остаюсь з глибоким поважанем

ІГНАТІЙ ВЛАСЮК,
Чернівці ул. Паньска ч. 35.

Хто хоче мати
добру і дешево
МАШИНУ до ШИТЯ,

най удасть ся до мене, то певно не пожадує. Нові продаю дешевше як всюди, а употреблені, ще добре удержані почавши від 20 зр. і то за готові гроші і на виплат. Хто купить у мене нову чи стару машину, за реперацию не потребує журити ся, бо я роблю тую безплатно через цілий рік.

Русини, удавайте ся до мене, бо я також Русин і обслужу Вас по братньому

З поважанем

В. Данилевич,
машиніст у бровари Штайнера в Чернівцях, при ул. зеліничій (Bahnhofstrasse) ч. 26.

Учительки, Німкни, або Русинки, щовміє добре по німецьки, до двох панночок з 5. і 6. класи виділової, пошукує о. Омелян Глібовицький, гр. кат. парох в Циганах, о. п. Лосяч.

Із Найвисшого приказу

Его ціс. і кор. Апостольского Величества
устроює ц. к. дирекція льотерійних доходів

XXXI. Ц. К. ДЕРЖАВНУ ЛЬОТЕРІЮ,

з котрої чистий дохід присьвятить ся

ЦИВІЛЬНИМ ЦІЛЯМ ДОБРОДІЙНИМ

сеї половини держави, між ними і 6000 зр. на

„РУСКИЙ ДІМ НАРОДНИЙ“

в Чернівцях.

Ся льотерія обнимає **7816** виграних в готівці,

поділений на

148 виграних головних із **3834** попередними і **3834** слідуєчими

в загальній скількості

165.000 корон в золоті та **100.950** зр. ринських а. в.

Тягнене послідує невідклично 10. червня 1897 о 12. год. в пол.

Оден льос стоїть 2 зл. ринських а. в.

Льоси продає і адміністрація „Буковини.“

Льоси можна купити і в ц. к. льотерійних урядах, у всіх льотерійних колектурах, в продажах тютюну, в урядах податкових, почтових і телеграфічних, в конторах виміни, в урядах стаций желізничних і др.

Відзначене на краєвій виставі в р. 1894 почетним дипломом ц. к. міністерства торговлі.

Краєве товариство ткацке

„ПРЗАДКА“

(ПРЯХА)

в Коросні

поручає Пов. П. Т. Публиці свого виробу чисто льняні зв'язні з доброти, ручно ткані

ПОЛОТНА КОРЧИНЬСЬКІ

від найгрубших до найтоньших веб і біле столове о взорі віетковим і адамашковим; також доставляє матеріалів на комплетні і найдешевші

ВИПРАВИ СЛЮВНІ.

Замовлення просимо надсилати просто до Коросна (почта, телеграф і стация желізнична в місці).

Прібки і ціни на жадане оплатно і відвортною поштою. (15—52)